

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide címszándók
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . . 4 frt
Félévre . . . 2 »
Negyedévre . . . 1 »
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.
Bérmertelen küldé-
ményt nem fogadunk el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felölös szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Falra hányt borsó.

»A Napkelet: a napsugár, mely beanyozza és életre kelti a földet, hogy a lények rajzó sokasága, az illatos növényzet milliónyi fajtája ragyogjon dus színpompában.« Így mondja a poéta.

»A Kelet: a piszok, szülőanya számtalan betegségnek, istápolója undorító nyaválaknak, szorgalmas terjesztője halálhozó ragályoknak.« Ilyennek szemléli a kultúrember, aki már hozzá szokott, hogy a szappanban tisztelje egyik legfontosabb tényezőjét az emberi jólétnek.

Nekünk, kik százados harcokat vívtunk, hogy megóvjuk a Nyugot művelődését a Kelet pusztító inváziója elől; kik az ozmán világ legyőzése után is még őrt állottunk, nehogy Törökország révén Európába hurcoltassák a pestis és a kolera; kik kultúrtörökvéseink minden szálával a Nyugot műveltségéhez fűződni óhajtunk: nekünk kettős okunk lehet, hogy a tisztaságot illetőleg ne a Kelet lanyha szokásait kövessük.

Azonban, bár politikai érettség tekintetében szinte felülmulunk bizonyos nyugoti népeket, melyek máskülönben a civilizáció élén haladnak — bár az irodalmi és tudományos tevékenység terén néhány évtized alatt századok elmaradt munkáját pótoltuk, s bár kereskedelmünk fejlődésnek indul és iparunk nagy lendületet vesz: mindamellett a közegészségügy terén még nem járunk igen közel nyugoti ideáljainkhoz. Különösen a tisztaság fontos kérdése az, mely nem részesül kellő figyelemben sem a kormány és a ha-

tóságok, sem pedig — s különösen nem! — a köznép részéről.

Pedig a tisztaság ugyyszólván orvos és patika együttvéve; a tisztaság egyik legfontosabb tényezője az egészségben maradásnak. Első sorban az, aki meghosszabbítja az emberi élet tartamát, az ellentállási képességét annak a testnek, amely áldásos gondozásában részesül. A tisztaság hathatós óvszer, mely bárki számára könnyen hozzáférhető és bizonnyára a legolcsóbb valamennyi medicina közül.

És mégis azt tapasztaljuk, hogy az alsóbb néposztályok körén sem élnek vele oly bőven, mint azt saját jólétük érdeke megkívánná. A mi parasztjaink, bár előnyösen különböznek a Kelet piszkos szegény népétől, még sem törődnek eleget sem saját testük gondozásával, sem hajlékuk tisztaságával.

Különösen a szellőztetés körül követnek el sok mulasztást. Azok az emberek, kik éltük javarészét mezei munkával a szabadban töltik el, ott-hon mintha felnének a friss levegőtől, oly gondosan zárják el lakásukat előle. Még jobbmódu gazdák házában is a belépőt télen megüti a penészes, dohos szag, fojja lélegzetét a fülledt levegő, mert éppenséggel nem, vagy legalább nem eleget szellőztetik a szobákat. Hogy a fűtőanyagot takarékoskodhassanak, inkább pazarolják saját és különösen zsenge gyermekeik egészségét. Hogy Magyarországon a gyermekek halandósága nagyobb, mint átlag minden nyugoti országban, bizony leginkább annak tulajdonítható, hogy falusi népünk a higiénia követelmé-

nyeivel oly keveset vagy éppenséggel nem törődik.

Járványoknak kell kiűtni, a hágy-máznak kell sorra látogatni a házakat; vagy a fekete asszonyoknak, a kolérának rettegésbe kell ejteni az embereket, hogy az emberek az egészség megőrzését, törvényeinek követelményeit némi figyelemben részesítsék. Még a hatóságok maguk is várnak ilyen szomorú impulzusokat, hogy e tekintetben erélyesen fellépjenek.

Mert nem a közegészségügyi rendelkezésekben van a hiba. Ezek meg vannak szép bőven, épületes paragrafsokra osztva, csak hogy ezek a rendelkezések a legtöbb esetben írott malaszt maradnak.

Régmult időkben, mikor különösen a szegényebb osztályokkal kevesen törődtek gyámolólag, mikor a jobbágyok sorsa többnyire a nyomor volt, s ezek emésztő piszokban szinylődtek, mindenféle járvány hányszor megtizedelte az ország népességét! Ma, hála a terjedő kultúrának, már haladtunk annyira, hogy az epidémiák jórészt elvesztették a rettenetességét, a nyomor szülte pestist, a fekete halált már csak hírből ismerjük, és a kolera is, ha ellátogat Európába, már csak mérsékelt szedi áldozatait. De azért pusztít vérünkben még elegendő vérszes betegség, aminek járványszerű fellépése csakis úgy gátolható meg, ha gondosan ügyelünk a legszigorubb tisztaságra.

Országunkban a halálozási arány kedvezőbb ugyan, mint a napsugaras India némely tartományáé, hol félelmetes lázok és kolera állandó fészkekkel bírnak. De majd kétszer akkora

Fonyód fürdőtelepen

a Vadkerty testvérek által birt szállodában a kor igényeinek minden tekintetben megfelelőleg berendezett szobák még kaphatók. Ugyanott jó és olcsó ételek kitűnő zalai és somogyi természetes hegyi borok naponként frissen csapolt kőbányai sör áll a fürdőző közönség rendelkezésére.

Minden második nap zene.

nálunk a halandóság, mint Hollandiában, Angliában, vagy a közműveltség tekintetében annyira előhaladt skandináv államokban. E tekintetben a statisztika beszédes számai megszívleendő intés gyanánt szolgálhatnak illetékes hatóságainknak, hogy buzgón teljesítsék kötelességüket a közegészségügy körül. Különösen pedig gyakoroljanak kellő erélylyel ellenőrzést nemcsak az utcák és terek tisztántartását illetőleg, hanem ügyeljenek szigorúan minden adott esetben a házak fertőtlenítésére is. Az orvosi közegek pedig, ha igazi emberszeretettel teljesítik hivatásukat, iparkodjanak — esetleg népszerű előadásokban — a higiéniát illetőleg a népet oktatni és a tisztaság fontos kérdéseiben felvilágosítani.

Az intelligens elem, mely érzi azt a hivatását, hogy a népet vezesse, szedje csak elő ékesszólását oly gyakorlati dolgokban is, amilyen egy szerezény falusi fürdőház létesítése. Tesznek vele a hazai közügynek bizonyára oly nagy szolgálatot, mintha némi meddő politikai kérdésben próbálnák a kapacitálást. Mert hiába, az igazi európai joggal méri a nép műveltségét a — szappanfogyasztás szerint.

— A Kaposvár-Barcsi helyiérdekű vasut építéséhez Somogyvármegye törvényhatósága megadta a megyei segélyt, melyet minden ujonnan építendő vicinálisnak megszokot adni.

Ezt nagyon helyén valónak tartjuk mi is; de mégsem hagyhatjuk szó nélkül a dolgot, most midőn Kaposvár rdt. város képviselő testülete szintén tárgyalja ezen helyiérdekű vasut vonal segélyezési ügyét.

Az eddig kiépített somogy megyei vasutak mind csak mostoha gyermekei

voltak a vármegyének a Barcsi-vasut vonalhoz, jobban mondva annak engedményezéshez.

A legközelebb megtartott megyei törvényhatósági közgyűlés ugyanis, — dacára annak, hogy már előzőleg a többi helyiérdekű vasutaknál kimondotta elvül, hogy: csak azon helyiérdekű vasutakat fogja megyei segélyben részesíteni, a melyeknek sinjei a megye székvárosába Kaposvárra befutnak. Ez alkalommal hatályon kívül helyezte ezen régebbi üdvös határozatát, és beérte azzal, hogy a Barcsi-vasut csak Kaposfőig legyen kiépítve, és onnét a magyar-állam-vasut sinpárján fusson be Kaposvárra.

De ez még nem volt elég, hanem megszavazott a vicinális kiépítéséhez kilencz kilométerre oly segélyt, melyre szükség nincs, miután ezen kilencz kilométer soha sem fog megépíttetni.

És pedig:

Kaposvártól Kaposfőig van az az utvonal, mely már a magyar-állam-vasutak által megépítve és üzembe véve van és a melyen az ujonnan kocsijai bejönni fognak Kaposvárra; tehát építési költségeire ezáltal semmi sem kell, mégis 3500 frt megyei segélyt szavazott meg reá kilométerenként. Ezen összeg kerek számban 31,500 frtot tesz ki; miután pedig ebből felhasználni semmit sem kell, ez bevándorol az engedményesek zsebébe.

A vármegyének van tisztí ügyész-ege, nézetünk szerint ennek nemcsak felvilágosítani kellett volna a törvényhatóság nem informált tagjait, ezen tényállásról; a mennyiben ennek dacára megszavazva lett ezen segély is, a határozat ellen állást foglalni és esetleg a felsőbb hatóságánál orvoslást keresni lett volna kötelessége. Hogy tett-e valamit, majd kitudódik. Nézetünk mindenesetre az, hogy a tisztí ügyésznek jelen esetben ez sokkal tartozóbb kötelessége lett volna, mint bármi más.

Gondolja meg tehát Kaposvár rdt. város képviselőtestülete mielőtt a segélyt megszavazná, valjen nincs-e sértve a város érdeke az által, hogy a vicinális csak egy más meglevő vasut kiépített vonalán fut be

a városba, és nem saját pályáján? Mert a városnál is régi elhatározott dolog, hogy csak azok a helyiérdekű vasutak nyerhetnek a várostól segélyt, a melyeknek vonalai egyenesen Kaposvárra jönnek be.

Gondolják meg jól, nehogy itt is ugy történjék a dolog mint a vármegyénél történt.

II I R E K.

— Máthás Ferencz kir. pénzügyigazgatónak királyi tanácsossá történt legkegyelmesebb kinevezetéséről lapunk olvasóit már értesítvén, ezuttal azon ünnepelésről számolunk be, melyben az ünnepeltet Somogyvármegye pénzügyi tisztikara és pénzügyőrsége részesíti folyó hó 4-én d. e. 10 órakor ugyanis megjelent a kaposvári teljes pénzügyi tisztikar, a csurgói, marczali, nagyatádi- és szigetvári kir. adóhivatalok és a kir. pénzügyőrség küldöttsége az ünnepelt hivatalos helyiségében, hol őt Kedánc Károly kir. pénzügyigazgató helyettes üdvözölte sikerült beszédben. Üdvözölte pedig a kitüntetettben az ernyedetlen, fáradhatlan munkást, a szigorú, de mindig igazságos főnököt, s az embertársai javát szíven viselő embert Máthás Ferencz meghatott válaszában szokot szerénységével a kitüntetés okát visszahasztotta arra a tisztikarra, mely őt működésében páratlan szorgalommal, szakképzettséggel és buzgalommal támogatta. Déli 1 órakor a »Korona« szülő dísztermében bizalmas jelegű közebéd volt, melyben több sikerült beszéd mondatot el. Elsőnek Máthás Ferencz emelt poharat Ő Felsege a királyra és felséges családjára, melyet az egész társaság állva hallgatott végig. Majd a pénzügyigazgatóság nevében Vécsey Róbert titkár, — az adóhivatalok részéről Bolics Béla pénztáros, a pénzügyőrség részéről Bauer Károly főbiztos köszöntötte fel az ünnepeltet. Máthás Ferencz lelkes beszédben emlékezett meg ezután azon szívélyes támogatásról, melyben őt hivatásának nehéz működésében Somogyvármegye tisztviselői kara részesítette. Somogyvármegye főispán, alispánja- és egész tisztí-

T Á R G Z A.

Vihar emléke.

Mintha most is versenyt zúgna
A szélvihar a tengerrel...
T együtt zokognék én is, én is:
Viharmadárall!

Zajongó, szörnyű szózatával
A szél ijesztő tánczra kelne.
S bennem is sirva háborogna
Szívem szerelme!

Romlott világrend éles karma
Haláltusára hiva — tépne:
És éjsötétje, millió átka
Elembe lépne...

Forrongó aggyal, vad mosolylyal
Rebegnek búcsút, lázas élet...
S habcsattogás siralma zengne,
Mint végítélet!...

Herczeg János.

Ibolya.

A »Somogyi Ujság« eredeti tárczája.

Ibolyaillatos tavasszal, mikor végigrovvom este az utcákat, sokszor eszembe jut. Szelid, halvány vonásokkal van be-

írva az emlékezetem világába a te történeted. Rövid kis történet. Olyan, mint a hóvirág élete, csak pár hétig tart, és egyszerű, mint a te lelked volt — kis varróleány.

Tudja Isten. Szeretek veletek foglalkozni naiv, tapasztalatlan lelkek, a kikben nagyobb darab szív van, mind azokban a divatos leányokban, a kik végiglebegnek az aszfalton tavasszal.

Ibolyaillatos tavasszal....

I.

Minden reggel találkoztam vele az utcán. Varrni ment, avval, kereste a kenyerét, mert szegény árva leány volt, a kinek dolgozni kell reggel 7-től déli 12-ig; délután 1/2 2-től este 6-7 óráig.

Emlékszem még most is. Szemlesütve, pirulva nézett reám. Egyszerű, szelid szép leány volt, azért hitták Ibolyának.

És nekem — nem tudom miért, — olyan rosszul esett, ha csak egyszer is nem találkoztam vele, úgy megszoktam már azt az egy s elid pillantást, a miben jószág, egyszerűség ártatlanság volt, kifejezve.

Nevetni sohse nevetett egy fiatalemberre se, mert az nem volt sikk ő nála

II.

Árva leány volt és mégis... boldog. Mert szeretett. Szeretett egy szép szőke fiút a Sébestyént, a ki szintén szerette őt. Ez a szerelem tette boldoggá, ez adott életet a lelkének. Boldog volt, nagyon boldog. Hiszen naiv leány volt, a ki beleöntötte az egész szívét egy hatalmas érzésbe, annak

élt, a kit szeretett és még csak gondolni se tudott a csalódásra.

Azért érzik a szerelemben a nagy boldogságot az ilyen egyszerű kis alakok, és ha csalódnak, azért lesznek a legboldogtalanabbak... Valami külvárosi bál-félén találkoztak. Egyszerű lányok voltak ott mind.

Sebestyén pedig arra felé sétált.

Jól behuzta magát a téli kabátjába és ment bele a külvárosi sötétségbe. Borús, téli este volt nagy pelyhekben hullott a hó. Idegesen rázta a cigarettjét és boszankodott mikor a rossz járdán néha csaknem elmerült a cipője a hóban.

Vonzotta valami a külvárosba, a melyet még alig ismert.

Volt valami vágy-féle is a szívében, valami remonda vágy, a mi olyan sötét este elfogja az ember szívét.

Tanulmányozni akart. Folyton hajszolta a szerelmet.

Most, mikor már — legalább ő azt hitte — ismerte a finom, divatos, belvárosi lányok lelkét, — egyszerre csak a fejébe vette, hogy analizálni fogja az egyszerű lányok lelkét is.

Ott járt a külvárosban, a csöndes-séges, kihalt külvárosban.

Egyszerre cigány-zene ütötte meg a fülét. Távolról még meglehetősen hite, csak amikor közelebb ért, akkor vette észre, hogy átkozottul rossz.

Bejűről egészséges leány — nevetés hallatszott.

Persze bement Sebestyén.

Az első szobában, a hol nagyreményű

karára emelte poharát. Wolf Sándor segéd-tisztikar az ünnepelt atyai és baráti érzelmeit tüntette ki. Végül Wolf Sándor a vidéki adóhivatalok kiküldötteit éltette. A lelkészlet társaság a délutáni órákig maradt együtt élvezve Barcza Jóska zenekarának kitűnő játékát.

— **Talált holttest.** Junius hó 1-én a reggeli órákban több polgár Nagy-Kanizsára menván, a Mihaldi erdőben az ezen átvo-nuló út közelében egy baltával agyonvert öreg földműves holttestére találtak. Az esetet azonnal jelentették a csendőrségnek, és az most a legnagyobb erejével nyomozza a gyilkost.

— **Szerelmi dráma.** Régi dolog az hogy baj akinek nagyon szemre való fele-sége van, mert hát az asszony ingatag por-téka, könnyű elvenni az esztét. Szomorúan kellett ezt tapasztalni Tusnovics János ráksi lakos korcsmárosnak is, az ő felesége szintén csinos, szemrevaló menyecske, meg azután azt beszéli a világ, hogy volt is a kihez jobban huzott a szivecskéje neki, mint a férje urához. Sokáig zúgolódott e miatt Tusnovics János, czivakodott is a felesé-gével, míg azután folyó hó 3-án éjjel 1 óra-kor, az ágyban átlőtt szívével halva találták. A gyilkos revolver, melyet élete kioltva lett, a szobában az asztalon volt, hova — állítólag a lövés megtörténte után neje tette.

— **A Batoszék-bajai hid- és vasut** ügyében nagy értekezletet tartottak május 30-án Baján. Az ülést Perczel Miklós nyu-galmazotti főispán nyitotta meg beható be-szédben ismertetvén az összejövetel célját. Így talán majd létrejön, a — minket is nagyon közeli érdeklő — Batoszék-bajai hid- és vasuti összeköttetés.

— **A Kaposvári kir. pénzügyigazgató-ságtól** vett értesülésünk szerint, a pénzügy-igazgatóság hivatalos órái folyó hó 1-től augusztus hó végéig reggel 7 órától dél-után 1 óráig tartanak. Mire figyelmeztetjük a közönséget.

— **Névmagyarosítások.** Sturm Antal csurgói lakos, valamint kiskoru gyermekei: Katalin, József, Antal, Mihály, István és Erzsébet vezetéknévét belügyminiszteri enge-déllyel »Széle-re, Prapotrik Antal város-

hidvégi lakos »Somogyi-ra, kiskoru Vlasta Ferdinánd, László, sámsoni lakos »Bálvá-nyosi-ra, Thierneiter József m. kir. hon-védcsázados, kaposvári lakos, valamint kis-koru leányai: Gabriella és Hermin »Tiha-nyai-ra, Krausz Márkusz törökkoppányi lakos, valamint kiskoru gyermekei Ignác és István »Horvát-ra, Riepl Antal topo-nári lakos, vasuti állomás vezető, valamint kiskoru fia Andor pedig »Rónai-ra magya-rosították meg.

— **Nagyszerencsétlenség** történt Bar-cson május hó 31-én Kremsir Mór szesz-gyáros gyárában egyik kazán csöve meg-repedt és három munkást, akik a másik kazán tisztogatásával voltak elfoglalva a kiömlő forró gőz azonnal megölt. Az egyik munkás több apró árvát hagyott hátra. A hatóság a vizsgálatot megindította, mely vizsgálat lesz hivatalosan kideríteni, valjon csak véletlen vagy vétkes gondatlanság okoz-ta-e a szerencsétlenséget, mely három em-beri életet ölt meg.

— **Furcsa borjú.** Almamelléken Scher-czl Sebestyén tehene egy kettős fejű üsző borjút borjazott. Van 4 szeme, 2 orra, 2 szája. Minden esetre csapás mert két szá-jával dupla porczjót eszik ebben a szűk világban.

— **Fonyód fürdőtelepen** eddig már 103 család vett föl magának lakást a nyárra. Így hát nem kell hozzá kommentár, hogy minő népes lesz már ez évben a Fonyódi fürdőtelep. De az is bizonyos, hogy a ven-degek már az idén élvezhetik mind azt, amit a kedves és e mellett az egészségre nagy behatással bíró szép magyar tenger a Balaton nyújtani képes. És ez mind rövid két év szüleménye.

— **A kaposvári pályaudvar** hidoszlop-ának a betonirozása alkalmával furcsa eset történt meg; midőn ugyanis a hidoszlop alapza-tát ásták, egyszer csak nagy erővel kezdett a víz föllövelleni, úgy, hogy napok kellet-tek hozzá, mire az erős forrást képesek vol-tak a legnagyobb erőfeszítéssel betömni. Kaposvár város kezd vízhiányban szenvedni, Valjon nem lett volna-e üdvös dolog ezen forrást kissé behatóbb vizsgálat alá venni és ha csakugyan olyan bővizű, mint a

minőnek láttuk vele a várost jó ivóvízzel ellátni? Hanem hát ez kissé üdvös és áldá-sos dolog volna a városra, ilyen pedig a városi tanácsnak eszébe sehogyan sem tud jutni.

— **Meghívó.** A nagy-atádi önkéntes tűzoltó-egylet f. évi június hó 19-én 10 éves fennállásának és zászlószentelési ünne-pélyének alkalmából a »Mátyás-király ven-delő« kerti helyiségében saját pénztára javára jótékonycélú műkedvelő előadással egybekötött zártkörű tánczvigalmat rendez. Kezdeté pont 8 órakor, beléptidj szemé-lyenként: 1-2. sor 1 frt. 3-6. sor 80 kr. 7-14. sor 60 kr. Felülfizetések köszönettel fogadjanak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőlen idő esetén, az egész ünnepély 8 nappal később fog megtartatni. Előadva lesz: Jótékonycélú 11 Vigjáték 3 fenvonás ban Berezik Irta Árpád. Rendezők: Knapp László és Grünbaum Jakab urak. Személyek: Döméné Lujza Kanizsai Anna ka. Adorján Béla képviselő Steiner Márkus ur Sarolta neje Becher Margit ka. Putnoki Grünbaum Jakab ur Kisteleki Pfeifer Imre ur Roza, neje Böhm Nelli ka. Hantiné Plasinka Irén ka. Elek, fia Benyák János ur Eszláriné Knapp Erzsike ka. Szoba leány Steiner Ju-liska ka. Gönczölné Greller Irén ka. Rozen-steiné Rechnitzer Szerén ka. Sepsiné Knap Juliska ka. Zifferplatné Érsek Emma ka. Inas Selmencz Viktor ur.

— **Elfogott szocialista** Gvozdanovics János, Várkonyi István szocialista agitá-tor utazó ügynökeként ismert szocialista e hó 2-án munkakeresés ürügye alatt Sziget-várral megjelent, de fölismertetvén, elfoga-tott és biztos őrizet alatt a siklósi főszo-lgá-bíróhoz kísértetett.

— **Közraktárak Gyékénen.** Ha igaz a hír, melyet több fővárosi alap is közölt, úgy Gyékényes állomás a közel jövőben óriási fejlődésnek néz elé. Nem kevesebbről van szó, minthogy a földművelési minis-ter Gyékényes állomáson közraktárakat óhaj-t építtetni. A közraktárak célja az lenne, hogy a gabonatermelő közönség és a kereskedő világ a gabonatermést a közraktárakba el-helyezné s mindaddig ott tarthatná, a míg alkalmas idő pontban jó áron tudhat

apák iddogáltak, leült egy asztalhoz és ivott.

Bár nem volt nagyon szakavatott bíráló a bor kereszttelt és nem kereszttelt voltának a megítélésében, de azt mégis megérezte, hogy a bor nagyon rossz. Ebből aztán arra az egyszerű következtetésre jutott, hogy a belvárostól való távolság fordított arányban van a bor minőségével. Nem is igen ivott.

Inkább bement a másik szobába, a hol a lányok sétáltak. Kissé kimerültek a tánczban, jól esett nekik egy kis pihenés.

Csak mikor az Ibolya jött akkor nem tudott semmi megjegyzést se kitalálni. Ugy meglepte és a leány.

Szép is volt Ibolya.

A mikor Sebestyén kezdett a megle-petésből magához jönni, az a gondolata támadt, hogy az a kis vörösléány a szép-ségével megállaná a helyét akármelyik bál-terem parkettjén is.

Olyan fess nem volt egyse a többi lányok közt.

Nem is csuda, hiszen mindennap, mikor este hazament a városból, azután éjfélig is eldolgazott, csak hogy szép legyen a ruhája.

.... Megkezdődött újra a táncz. Valami valczer felét húztak a cigányok, hamisan, vontatottan, mintha már réges-régen elfe-lédtek volna a melodiját.

Rögtön odament Sebestyén a kis Ibo-lyához.

Egy kicsit zavarba jött a leány, de aztán oly szépen tánczoltak együtt, hogy gyönyörűség volt nézni.

Es, a mint belemegedtek, a fiut nagyon

meglepte, hogy mily okosan tudot azaz egy-szerű leány beszélni. Tetszett neki a termé-szetes beszédmódja, minden szavában volt valami, a mi a szívből jött.

A fiúnak, a ki megszokta az üres, léha szellemeskedést ott benn a városban, jólesett ez a közvetlen, szívből jövő beszéd.

III.

.... Egyszer aztán, már éjfél után Sebestyén nagyon mélyen belenézett abba a dióbarna szempárba.

Sokáig néztek egy a másra, egyikük se tudott szóhoz jutni. Ez volt az ő szerelmi vallomásuk.

És érezték mind a kettő, hogy egy-szerre érte őket a szerelem villámcsapása, nem is védekezhetek ellen.

Aztán, mintha a jövőendő szerelmükre, arra a nagy Ősmeretlenre gondoltak volna, félénken húzódtak közel egymáshoz.

Ott tartotta a fiu a karjában azt a szép a kis Ibolyát és odaszoritotta a mel-lére. Érezték egymásnak a forró leheletét. Oly közel voltak egymáshoz.

Megremegett a szívük és valami kéjes borzongás futott végig a fiu agján, amint a karjában tartotta a szépséges, remegő Ibolyát.

Alig tudtak szóhoz jutni.

Sokat tánczolt a fiu, legtöbbet Ibo-lyával.

.... Reggel felé hazakísért a leányt.

Önnét a szembenlevő hűsönyeggel borított dombok felől kezdett lassan elő-sziporkázni a világosság. Nem volt sötétség, hanem már olyan kékes aczélszínű volt a

levegő.

Közel egymáshoz húzódy, karfonogva mentek végig az utcákon, lassan, mintha haza akartak volna érni.

Es otthon magához ölelte a fiu a kis Ibolyát.

Védekezett a szép leány, de hiába.

Egyszer csak megcsuklott a keze, hátra-hanyatlott a feje és ajkul egy hosszú, lázas csókban tapadt össze....

Hamarosan elváltak és Sebestyén meg-igérté, hogy legközelebb meglátogatja az Ibolyát.

IV.

Egyikük se tudott egyhamar elaludni mindakétlen csak egyre gondoltak: a sze-relmükre.

Ibolyának az elméjében száz meg száz gondolat űzte-hajtotta egymást. Már érezte, mintha egy nagy, örületes forgatagban lenne, lázas álma volt, kinyújtotta sokszor forró karját, mintha magához akarta volna ölelni azt a szép szőke fiut.

Es önfelédten sugtotta:

Édes, szeress, szeress....

Mikor felébredt, próbálta rendezni a ké-eket, de sehogysa tudta.

Csak annyit érzett, hogy szereti Sebes-tyént....

A fiu pedig otthon ki akarta a fejéből venni a kis Ibolyát, de nem tudta. Amikor elaludt is egy kicsit mindig előtte lebegett az Ibolyának törékeny, szép alakja és azt érezte, valami nyomja a mellét, va-lami édes, könnyű teher, mintha a kis Ibolya borult volna reá.

rajta. Az ekként elhelyezett termény a gazda-közönségünkre óriási előnnyel járna s vidékünk közgazdasági életét nagyban fejlesztené és élénkítené.

— Meghívás. A nagy atádi önk. tűzoltó testület f. évi június hó 19-ik napján 10 éves fennállásának Mélt. Gróf Somsich Adolfné, zászlóánya védnöksége mellett »zászlószentelési és jubiláris« ünnepélyt rendez. Vidéki tűzoltó bajtársak díjtalan elszállásolásáról gondoskodni fogunk. Az egyenruhás tűzoltók felkértek, hogy községük felírásával ellátott jelvényekkel jelenjenek meg. Hazafias és bajtársi üdvözléssel Nagy-Atádon, 1898. évf. április hóban. A rendező bizottság nevében: Benyák János h. titkár Kohn Zsigmond elnök. Wellisch Izidor főparancsnok. Az ünnepély sorrendje. Szombaton, 1898. június hó 18-án. 1. Vendégek fogadása és elszállásolása. 2. Este ismerkedési estély a »Mátyás király« vendéglőben. Vasárnap, 1898. június hó 19-én. 3. Reggel 5 órakor ébresztő. 4. Reggel 6 órakor gyülekezés a »Széchenyi-téren« ugyanott szolgálati-érmek kiosztása, ezt követi dísz felvonulás az elnökhöz és üdvözlés. 5. Dél előtt 9—12 óra között ünnepélyes r. k. Isteni tisztelet zászlószentelés s a zászlószegek beverése. 6. Délután 1 órakor társasbéd a »Mátyás király« vendéglő kerthelyiségében — Egy teríték ára 80 kr. melyre június 19-én reggel 8 óráig lehet a vendéglőben jegyet váltani. 7. Délután 3 órakor iskola szerelés a gyakorló téren. a) Kocsi fecskendő. b) Mozdony, hydrofor. c) Kétkaru horoglétra. d) Mászó kötéllel. 8. Este 8 órakor »Műkedvelő előadással« egybekötött zártkörű táncmulatság, melyre külön meghívók adatnak ki. Hétfőn, 1898. június 20-án. 9. A vendégek kikészítése a vasúthoz.

G S A R N O K.

Lázban.

A multnak emlékének merengve el,
Virasztok gyakran éjszakákban át,
S midőn a képzelet hozzád emel:
Szent' érzem csókolnod a mámorát.
Kérdelek tőled: e néma éjeken,
Álmodsz-e velem néha édesen?

S mig így csak szüntelen rád gondolok,
Lelkimmel látom: arcod mint hevül,
És bár hallok: szíved miként dobog.
Szemembe mégis bánat könyje ül
S kedves neved rebegve kérdezem:
Gondolsz-e te is én rám kedvesem?

Most tán szeretsz; de hátha egykoron
A sors haragja porba sújtana
S nem lenne, ki bánkodva sorsom,
Sebemre gyógyító irt nyújtana,
Kérdelek tőled, oh mond, oh mond nekem;
Gondolsz-e rám akkor is édesem?

S ha mozdulatlan fekszem kórágyon,
Ha forró láz emészti testemet,
S bágyad szememre nem jó majd álom,
Eljössz-e vigasztalni engemet?
Tőled kérdelek: hozzád szól énekem:
Gondolsz-e rám majd akkor édesem?

S ha nem nyílnak már szóra ajkaim,
Ha érző szívem többé nem dobog,
S a zord halál oda visz karjain
A hol az emberek már boldogok;
Néhány könnyet hullatni csendesén,
Kijössz-e majd siromhoz édesem.

Vajda Elemér.

Szerkesztő üzenetek.

Hangulatok. Olyan régen is nem kaptam ilyen kedves, szép levelet. Csupa üdőség, báj és lelki frissesség. Régen felel-

tem volna reá, de falun időzőm s így illatos kis levele későn jutott hozzám. Én Isteneim, hogy is van az, hogy sohse láttam, ismerem a »kis álmadozó leányzó« s filigram levelecskéjének, a bolygatlan gyermekálom ártatlan nyílt vizlágának olyan szívem szerint, nagyon örvendtem.

Istenkém, mennyire ujjongtam a tárczájának. Az én szívem szerint való. Szin, illat, — tény álom, mint az én kis kertecském. Ifjuság és »hangulat«... aztán a verset is szeretem — ó mennyit szenvedhet ön! Kedves ismeretlen! Egészen zavarba ejt. Tudja-e mi az, ha egy édes, serdülő baba dicséri az embert. Olyan furcsán esik, felszögöl érzi magát még a legszerénytelenebb ur is. Ha fiatalabb volnék két-három esztendővel, lelkemre, elpirulnék! Aztán még olyan ur válnék belőle, mint a »Három Kázmér« európai uracsából és amerikai kisasszonyából... Bocsánat. Nem akarok mondani csínált bohémek felfünni. Nem vagyok az. S nem is szeretem őket. De hát — a dologra térve, azt hiszem, az ön szivecskéjében volt az a sok poézis s nem az én iratomban. Mert hát a legvékonyabb poézis is csupa csilingelő nótát és álmodot fakasztja a fiatal leányok lelkében. A leány-szív csupa iratlatlan dal és színvirág, csupa érzelemskála. Nincs olyan toll, mely annak, csak az ezredrészét is papírra tudná vetni.

Ahogy a sejtelmem sugja — ön csupa rózsavirágos, hajnali álom. Csupa tavasz és ártatlanság. Talán bizony sz... s. De Isten bocsá... Jó álmokat! H. J.

Hatalom. Az ön poézisének hatalma — sehogyse imponál nekünk. Találjon egy olyan hatalmat; mely önt az írástól elszoktatja. Az volna ám csak az ádani való hatalom.

Nem közölhetők: A kis bárány. Rügyfakadás. Illő elégtétel. Az én szívem... Két óra van... Hala...

Levelező: Tudósítása idejét multa. Előfizető: Ennek a kényes, magánjellegű problémának a megvitatására sem kedvünk sem helyünk...

Többeknek: Jövő számunkban néhány későn érkezett levélre felelünk.

... Délután nyakába vette a várost. Találkozott egy-két barátjával, kiknek föltűnt a halványasága. Az egyik sietett is megfegyezni: Ejnye Sebestyén, de szerelmes színed van!

Hanem sehogyse tetszettek Sebestyénnek az élénk utcák, volt benne egy kis idegesség, a mi nem tette azt a kiállhatatlan zajt. Elment olyan utcákba, a hol nem találkozott az ismerőseivel se.

Gondolkozott az északa történetéről. Alig tudta megérteni, mint eshetett meg vele az a hallatlan dolog, hogy beleszeretett egy varóleányba, mikor ő egész más szemmel nézett máskor azokra az egyszerű lányokra.

Ha ugyan rájuk nézett.

V.

Este mindjárt elment a kis Ibolyához. Az már leste az ablaknál. Jósokáig ott volt nála.

Tetszett neki, hogy az a naiv leány festette a szép jövőt. Már-már ő is elhitte, hogy úgy lesz. Csupa poézis, csupa illúzió. Azután már mindennap elment a kis Ibolyához. Csaknem együtt laktak. A többi leányokat egészen elhanyagolta, a kis Ibolyának élt.

Mihelt jött a tavasz, este nyolcz óra felé mindig elmentek sétálni a csöndes, kihalt sétátérbe.

Egyik este, mikora fák ágai közt átszövéddt annak a vén, sápadt holdnak a fénye és rácselt a kis Ibolya arcára, akkor valami nagy szentimentalizmus fogta el Sebestyént úgy érezte, hogy nem is tudna már a kis Ibolya nélkül élni. Oda vonta egészen magához azt a szép kis lányt,

egészen közel — mintha csak egy lett volna a testük — és össze-viszta csókolta.

Többször sétálás közben mélyen belezetl abba a dióbarna két szép szembe, megszorított erősen a kis Ibolya karját és suttogta.

Ibolya, ha te megcsálnál engem... — Nem-nem Sebestyén, soha. Verjen meg az Isten akkor....

... Sokszor meg, a mikor maga volt Sebestyén, gondolkozni kezdett.

Mi is lesz ő vele? Ha ott marad abban a külvárosi világban?

Beletródi abba a nyomorúságos életbe, kihalt minden poézis a szívéből, lekopik a szívről minden finomabb érzés, talán elzúlik, oda lesz mindene, mindene.

Gyakran gondolkozott így, néha-néha szeretett volna szabadulni a külvárostól.

VI.

Egyszer vasárnap délután, mikor az Ibolyához akart menni, találkozott egy ismerős családdal.

Persze nem csergették tovább. Faggatni kezdték, a leány is, a mama is, meg apa is.

Hiszen maga miatt Sebestyén meghalhat az ember — mondták neki.

Nem eresztették tovább, ki kellett velük mennie egy mulató-helyre, a mi a városon kívül feküdt.

Épen arra mentek, a merre a kis Ibolya lakott.

Ibolya az ablaknál volt. Sebestyén, a ki jó előre ment a leány-ayal — nem köszönt neki.

Nem roszakarathól tette, (az Isten is látta a lelkét) csak szégyenlette volna azelőtt az előkelő, szép leány előtt.

Egy kicsit zavarba is jött.

Jó, hogy a leány nem vette észre, mert azokat az egyszerű házakat nézegette, miközben így szólt a fiúhoz:

— Mondja Sebestyén, megtudna lakni ebben a külvárosban?

— Nem; és lássa mégis szerelmes voltam éppen erre az egyszerű leányba. De mégis meggondoltam a dolgot.

— Látja Sebestyén, magáért nagyon kár, hogy sokszor olyan bolondokat tesz. Pedig nem rossz maga. Kellene valakinek lenni, a ki megóvná magát az ilyen szélsőségektől. Sebestyénnek nagyon jól esett ez a jóakarát....

Ott k n a mulatóhelyen már nem is jutott az eszébe a mellett a dívatos, előkelő leány mellett — a kis szerény Ibolya.

... Az pedig várta egész este Sebestyént, de hiába. Nem jött se aznap, se másnap, egy hétig se.

Akkor már tudta a kis Ibolya, hogy nem lesz többé a Sebestyén az övé.

Soha, soha....

VII.

...Csöndes este, mikor végigrovtam az utcákat, sokszor megállok a te ablakod alatt — kis Ibolya és elhallgatok azt a nótát, a mit te oly érzéssel tudsz dalolni:

Ha majd a bánat visszatér szívedbe, Tudom, hogy visszasírsz még engemet, Visszasírsz te majd....

Aztán csönd lesz, mélységes, imádságos nagy csöndesség.

Köze-köze mégis kihallatszik valami. — Mintha sírnál....

Kovács Sándor.

2724. sz.

tkv. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék, mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy özv. Herczog Ignáczné és fiai cég, úgy a kismartonlakarékpenztár együttes végrehajtatóknak Györki János és neje Fülöp Anna törökkoppányi lakos végrehajtást szenvedők elleni 315 frt illetve 60 frt s jár. tökekövetelés jkai. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (az igali kir. jbiróság) területén levő Törökkoppány községhatárában fekvő, a törökkoppányi 270 sz. tjkvben felvett s Györki János tkoppányi lakos kizárólagos tulajdonát képező A. I. rdsz. alatti telki birtokának 514 frtban úgy a f. alatti 1127 hrsz. maradvány föld ingallamára 12 frtban, továbbá a törökkoppányi 464 sz. tjkvben felvett Györki János és neje Fülöp Anna törökkoppányi lakosok közös tulajdonát képező A. I. alatti 1—6 rdsz. alatti telki birtokára 290 frtban azonnal megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 6. napján déldíótti 10 órakor Törökkoppány község házánál megtartandó nyilvános árverésen s megállapított kikiáltási áron alulis eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 51 frt 40 kr, 1 frt 20 krt 29 forintot készpénzben, vagy az 1881. 60 t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kaposvárrott, 1898. május hó.

A kir. tvszék. tkvi. hatóság.

LAKY.
kir. tszékbíró

1227. sz.

tkv. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tabi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a balatonvidéki takarékpénztárban végrehajtatóknak Holenár Katalin végrehajtást szenvedő elleni 35 frt 48 kr. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a tabi kir. járásbíró) területén levő Tarvaj község határában fekvő, a tarvai 305 sz. tjkvben végrehajtást szenvedő Holenár Katalin tulajdonaul f. 90 hrsz. alatt felvett házra udvar és kerttel az árverést 400 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi július hó 7-ik napján délelőtti 10 órakor Tarvaj község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. r. önd. 813. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tabon, 1898. márczius hó 29-én

A kir. jbiróság tkvi. hivatala.

BAJÓTI
kir. albiró.

Alapítva 1878.

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom!

Kítüntetve Brüsszel 1893. aranyéremmel és díszokmánnal

Keleti-féle sérvkötő orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtokéletesebb ezen nembn, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen benyomást és eltávolítja czélszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányait.

Keleti-féle gummi-sérvkötő idomítható pelotával, szarvasbőrvédővel és birtonsági övvel.

Árak: egyoldalú 8 frt.
kétoldalú 12 frt.

Készünek ezenkívül: mülábak, műkezek, egyenestartók (Hessing-féle rendszer), orthopádiai fűzők, haskölk, görcs-érharisnyák és mindenféle gumiaruk.

Megrendeléseket pontosan és discréten eszközöl

KELETI J.

orvosi-, sebészeti mű- kötszer-gyáros

BUDAPESTEN, IV., Koronaherczeg-utca 17.

Sebészeti műszergyár: IV., Rostély-utca 15.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. 9—10

Csödtömeg eladása.

A kaposvári kir. törvényszék. mint csödbíróóság által 4230/98 p. sz. alatt adott felhatalmazás alapján a

Blau Mór nagybajomi lakos közadás

(magyar szabó) csödtömegének a csödleltár A—40 tételei alatt összeirt részét, a mely nadrágokból, mellényekből, kabátokból, különféle szövetekből, valamint bolti és vásári berendezésekből áll, zárt ajánlati verseny útján egy tömegben eladom.

Az eladandó tárgyak kinyomozott beszerzési ára 2015 frt 40 krt, leltári becsértéke pedig 1629 frt 16 krt tesz ki.

Az ajánlatok f. június hó 16-ik napjának d. e.

11 óráig

nálam adandók be, s mindegyik ajánlattal együtt 150 frt fizetendő le kezeimhez bánatpénz fejében. Az ajánlatokat a jelzett napon d. e. 11 órakor felbontom, s a csödtömegre nézve legkedvezőbb ajánlat az ajánlattevőt feltétlenül kötelezi, annak általam való elfogadása azonban csak a csödbíróóság jóváhagyása után válik a csödtömeggel szemben hatá yossá.

A csödbíróóság jóváhagyása után azon ajánlottevő, kinek ajánlata elfogadtatott, tartozik a vételért haladéktalanul lefizetni, és a megvett tárgyakat, a melyekért a csödtömeg sem mennyiség, sem minőség tekintetében szavatosságot nem vállal átvenni, mert különben bánatpénzét elveszti

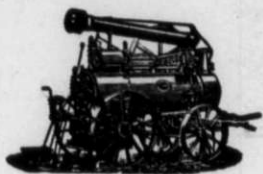
Az eladandó tárgyak f. hó 15-én d. e. 11 és

12 óra között Nagybajomban

a helyszínen közbejöttem mellett meg szemléltethetők, a csödleltár pedig irodámban bármikor betekinthező.

Kaposvárrott, 1898. június hó 6-án

Dr. Weisz Henrik
ügyvéd, tömeggondnok.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy 15 év óta fennálló gépműszaki üzletemben sikerült javításaimmal eddig több mint

25 garnitur gőzcséplő-gépet

menttettem meg a becseréléstől.

Amennyiben minden nagyobb hírnévnek örvendő gyárral összekötetésben van, netalán új gépvásárlásnál a legnagyobb bizalommal fordulhat a nagyérdemű közönség hozzám s ígérem, hogy szakképzettségem által oda törekszem, hogy teljes megelégedését kiérdemeljem.

Jó karban álló, kijavított gépek nálam is vannak raktáron; ez időben 2 drb. négy-, 1 drb. hat-, 2 drb. nyolcz- és 1 drb. tizenégylőerejű és többféle járgányos gőzcséplőgéppel rendelkezem, melyek jutányos áron el is adtnak.

Avult gőzcséplőgépek és varrógépek általam mindenkor becserélletnek.

Elvállalok mindennemű gép-javítást, új tüzszekevények készítését, esztergálásokat, malomberendezéseket és rézöntést, nemkülömben, ha géptengely már egész laposra elkopott, saját találmányom szerint megacézolozom, miáltal az új tengelynél is tovább tart.

Varró-gép javítást szintén jótállás mellett jutányos áron végezek. Újakat 25 frttal feljebb árusítok.

Minden néven nevezendő épület vasalást önmagam készíték, mely munkámért bátran vállalom felelősséget is!

Miután jelenleg is folytonosan érkeznek különböző panaszkok a házáló kontár-gépjavitók munkái ellen, főleg saját érdekében óva intem t. közönséget, hogy azoktól tartózkodjék.

Becsés megrendeléseit bizalommal kérve maradtam teljes tisztelettel

Pozsgay Sándor,

műegyetemi okl. gépész és műlakatos
Fő-utca, 53. szám.

11—30

Csak fiatal embereket

érdekelhet tudni, hogy a párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégibb bántalmakat is, fölösleges tehát santál olaj vagy copaiva balzsammal kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg. I. üveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszer-tára
BUDAPEST.

V., Nagykorona-utca 23. (Széchenyi-tér sarkán.)
Kapható minden nagyobb gyógyszer-tárban.

Postai megrendelések czíme:
Zoltán gyógyszer-tár Budapest.

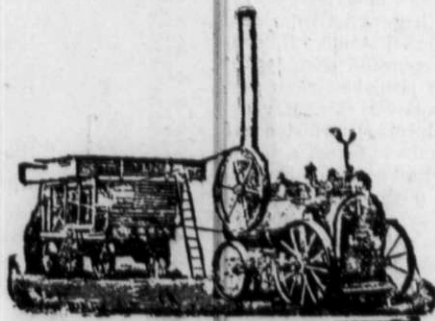
Főraktár Kaposvárott

BABÓCHAY KÁLMÁN
gyógyszer-tárban

Drössler Károly

cs. és k. szab. gazdasági gépgyár, vas- és ércöntőde
Budapest, VI. kerület Váci-körút 59. szám.

Alapítottott:

1866-ban.

Ajánlja saját gyártmányu legkitünőbb, kivitelű szabadalmazott gőzcséplő-készleteit melyek a magyar gazdasági viszonyoknak legcél-szerűbben megfelelnek és az összes gazdaságba vágó gépeit.

Kizárólagos képviselőség Magyarország részére.

LANZ HENRIK mancheimi czégtől,

mely elismert legnagyobb és legjelentékenyebb gyár gőzmozdonyok és cséplőgépekben; utóbbiak háromszori légtisztításra berendezve.

Ezen készletek minden eddigi versenycsélésnél az összes versengő belföldi és angol gyártmányokat legmagasabb kiűtötéssel legyőzték. Ezek tehát a világ legjobb gőzcséplő-készletei.

3—9

Képes árjegyzékkel

bérmertve, felvilágosítással készséggel szolgálunk.